

2007-10-04

Jordbruksministern
103 33 Stockholm

Ang. veterinärt smittskydd vid privatisering av distriktsveterinärsorganisationen.

Sammanfattning.

Vid remissbehandlingen av Veterinärutredningen framkom det att ca 30 av de 116 remissinstanserna uttryckt oro för att Sveriges veterinära smittskydd skulle försämrats vid en privatisering av distriktsveterinärsorganisationen, DVO.

Enligt Föreningen ViS, Veterinärer i Sverige, förhåller det sig precis tvärtom - landets veterinära smittskydd kommer att bli avsevärt bättre och dessutom ca 95 % billigare om DVO privatiseras.

Bakgrund.

Jordbruksverket har i sitt remissvar till veterinärutredningen uppgivit att man tror att det vid en privatisering av DVO, vid ett utbrott av smittsam djursjukdom, kommer att bli svårt att snabbt mobilisera ett tillräckligt stort antal veterinärer som är villiga att delta i bekämpningsarbetet. Jordbruksverket har, i inledningskedet av remissbehandlingen, delgivit denna synpunkt till samtliga 116 remissinstanser. Ca 30 av dessa har i sina remissvar angivit att de anser att just risken för ett försämrat smittskydd pga. svårigheter att snabbt mobilisera ett tillräckligt antal privatpraktiserande veterinärer vid ett utbrott vid smittsam djursjukdom är det största hindret för en privatisering av DVO.

Föreningen ViS, Veterinärer i Sverige, har med anledning av detta tillsatt en smittskyddsgrupp bestående av bl.a. specialister från alla befintliga specialiteter inom svensk veterinärmedicin.

Smittskyddsgruppens analys.

Smittskyddsgruppen har förslag till förbättringar av smittskyddet på alla nivåer i Sverige men har med anledning av remissvaren begränsat sitt utlåtande till att gälla frågan om snabb mobilisering av ett tillräckligt antal veterinärer vid ett utbrott av smittsam djursjukdom.

Veterinärer i Sverige

ViS – Sekreteraren

Organisationsnummer:

Bankgiro:

Postgiro:

www.veterinarer.se

c/o leg. vet. Agneta Johnsson

802412-7576

5591-4436

39 17 34 - 1

Flackarps skolväg 11

245 61 STAFFANSTORP

Jordbruksverket anser sig behöva ett stort antal veterinärer för bekämpning av smittsamma djursjukdomar. Smittskyddsgruppen anser att det är upp till Jordbruksverket att närmare specificera hur många veterinärer man anser sig behöva och vilket arbete veterinärerna skall utföra vid ett utbrott. Smittskyddsgruppen har den uppfattningen att man vid tidigare utbrott i stor utsträckning använt sig av veterinärer för relativt sett okvalificerat arbete såsom att inhämta döda fåglar och att manuellt avliva fåglar. Smittskyddsgruppen är övertygad om att man vid en privatisering av DVO i större utsträckning än idag kommer att använda sig av icke veterinär personal för utförande av dylika uppgifter.

Smittskyddsgruppen har specialstuderat Danmarks smittskyddsorganisation och har den uppfattningen att den är vida överlägsen den vi har i Sverige. Danmark har ett geografiskt läge som gör det betydligt mer utsatt för smitta än Sverige. Man har också betydligt kortare avstånd mellan besättningarna vilket avsevärt förvärrar läget vid utbrott av smittsam djursjukdom. I Danmark finns nästan 12 miljoner svin och landet är världens största fläskexportör.

I Danmark har man ca 25 deltidstjänster avsatta för smittskyddsarbete och vid behov kan man kalla in privatpraktiserande veterinärer. Bland landets veterinärer är det en förhärskande uppfattning att det inte ens skulle vara tänkbart att neka delta i smittskyddsarbete om detta blir nödvändigt. Av denna anledning har man aldrig behövt använda sig av den lag som gör det möjligt att tvångsrekrytera veterinärer.

I Sverige har Jordbruksverket monopol på veterinärt smittskyddsarbete. Man får varje år ca 100 miljoner kr för att hålla DVO i beredskap. Om ett utbrott inträffar debiterar man staten för de kostnader som då uppkommer.

DVO ägnar minst 72 % av sin verksamhet åt smådjur och häst. I landets norra delar är denna andel över 90 %. Inom DVO finns i princip ingen kompetens alls på svin och fjäderfä. Man har inte kompetens att utföra så basala åtgärder som t.ex. blodprovstagning på svin. Vid sommarens utbrott av sjukdomen PRSS på svin tvingades man därför anlita externa provtagare. Det finns också brister i kompetensen vad avser nötkreatur. DVO satsar på att inom sin organisation anställa allmänpraktiserande veterinärer eller veterinärer med specialistkompetens på smådjur och häst. En veterinär med specialistkompetens på nötkreatur nekades anställning som distriktsveterinär då hon meddelade Jordbruksverket att hon inte ansåg sig ha tillräckliga kunskaper för att behandla smådjur.

Smittskyddsgruppens förslag.

Vid ett utbrott av smittsam djursjukdom leder Jordbruksverket och SVA arbetet via en ledningsgrupp.

SVA tillhandahåller och distribuerar allt erforderligt material.

Länsveterinärerna är regionala samordnare. (ViS anser att länsveterinärer inte skall tillåtas bedriva privatpraktik och vara specialutbildade på tillsynsuppgifter vari bl.a. ingår smittskyddsarbete.)

Ett lämpligt antal veterinärer, med lämplig kompetens, på lämpliga orter, kontrakteras av Jordbruksverket. Dessa veterinärer förbinder sig att vara anträffbara under 10 angivna månader om året. De förbinder sig vidare att delta i bekämpningsarbete av smittsam djursjukdom i den omfattning som bestäms av Jordbruksverket. Vidare förbinder de sig att delta i utbildning i den omfattning Jordbruksverket anser vara lämpligt.

Jordbruksverket ersätter de deltagande veterinärerna för det arbete som utförs vid utbrottet. Smittskyddsgruppen anser att det är lämpligt att specialistkompetenta veterinärer erhåller högre ersättning än icke specialistkompetenta.

Jordbruksverket står för utbildningskostnader.

Jordbruksverket betalar en årlig summa för att veterinären står till förfogande.

Avtalet mellan Jordbruksverket och veterinären innehåller bl.a. bestämmelser om sanktioner.

Diskussion.

Om den årliga ersättningen sätts till 50 000 kr per veterinär som står i beredskap, och antalet veterinärer sätts till 100, så är det smittskyddsgruppens fasta övertygelse att ett stort antal kompetenta veterinärer kommer att ansöka om att få var med i smittskyddsarbetet. I Sverige finns ett stort antal privatpraktiserande veterinärer med stor erfarenhet av sjukvård på svin och nötkreatur som idag inte utnyttjas vid ett utbrott.

Den årliga kostnaden för att hålla denna beredskapsstyrka blir fem miljoner kr. Kostnaden för utbildning kan beräknas bli maximalt en miljon kr årligen. Den årliga kostnaden blir maximalt sex miljoner kronor för att hålla en beredskapsstyrka med större kompetens och bredd än den man har idag.

Smittskyddsgruppen anser dessutom att det är troligt att Jordbruksverket, efter en privatisering av DVO, kommer att komma fram till att man kan minska antalet beredskapsveterinärer, och ersätta flera av dessa med icke veterinär personal, vid ett utbrott - vilket ytterligare kommer att bidra till att reducera kostnaderna.

För ViS

Per Arvidsson, leg veterinär

Madeleine Björk, leg veterinär, specialist i hästens sjukdomar

Ulla Björnehammar, leg veterinär, specialist i hundens och kattens sjukdomar

Mikael Fälth, leg veterinär

Agneta Johnsson, leg veterinär

Lilian Lange, leg veterinär, specialist i nötkreaturens sjukdomar

Erik Lindahl, leg veterinär, specialist i svinens sjukdomar

Örjan Ljungvall, leg veterinär

Tore Olsson, leg veterinär.